

Básník a hudebník Petr Čichoň se narodil 23. června 1969 v Ostravě. Absolvoval Vysoké učení technické v Brně (1987–92). V letech 1991–98 působil jako redaktor v nakladatelstvích Votobia a Vetus Via a v literárním časopise Host. Od roku 1998 působí ve vlastním architektonickém atelieru. Žije v Brně.

Petr Čichoň vstoupil do literatury v polovině 90. let minulého století sbírkou Chilia, knihou lyrické poezie spirituálního jádra a rázně stylizovaného výrazu; sbírkou básní-písní, jíž se přihlásil k širšímu okruhu ve stejné či příbuzné tónině laděných, křesťanskou tradicí inspirovaných tvůrců, sdružených kolem moravských nakladatelství Votobia a Vetus Via (J. E. Frič a J. Kuběna) a zejména Host (P. Kolmačka, P. Petr, M. J. Stöhr ad.).

Poezie pro Čichoně od počátku představuje základní a metafyzickou zkušenost: základní proto, že se její autor navrácí ke kořenům básnictví, tj. k poezii deklamované, resp. zpívané (počínaje druhou sbírkou Villa Diabolica doplňuje své knihy o CD nosiče) – a metafyzickou z důvodu silně akcentované (byť sexualitou prodchnuté) religiozity. Po delší odmlce publikoval Čichoň třetí, tentokrát dvojjazyčnou knížku Pruské balady / Preussische Baladen. V tomto souboru, prokazujícím cit pro přirozený textový rytmus a střídou, málem prozaickou obraznost, básník navázal zejména na folklorní tradici – na její baladickou až dekadentní stránku, která jako klíčové vypichuje motivy ztracené lásky a (častokrát ve válce či boji) nalezené smrti. „Experimentoval jsem především v oblasti inspirace,“ zamýšlí se Petr Čichoň nad titulem, „V baladách se tématicky prolíná prusko-slezská přítomnost s diabolickými vstupy německých postav z druhé světové války... Lyrickým subjektem Pruských balad je tedy jakási démonická ‚mysl‘ druhé světové války, která se posmrtně vrací, elegicky se připomíná, možná trochu podobně jako v německy psané sbírce Jakuba Demla ‚Píseň vojína šilence‘.

Jednotlivé básně jsou lyrickou snovou vzpomínkou na děsivou realitu. Zdánlivě nespojitelné spojení – Árijská láska. Některé básně jsem vložil do úst konkrétních postav: Hitlerovu astrologovi Erichu Johannu Hanussenovi či Himmlerovu architektovi Hansi Kammlerovi. Část bývalého Pruska je mým rodištěm, pocházím ze severní Moravy, slezského Hlučínska, které bylo druhou světovou válkou velmi poznamenáno. Prusko byla země zmáčená krví vojáků, ale zároveň země svým způsobem liberální, mnohonárodnostní, tedy i multikulturní.“

(rk)

Medailon je aktuální k 1. únoru 2009